

Razni zapiski

† **Matej A. Ternovec.** Dne 10. okt. t. l. je umrl v Trstu Ternovec-Lamurski, c. kr. dvorni svetnik v. p., vitez Leopoldovega reda itd. — Rodil se je l. 1843. na Goriškem, srednje šole je obiskoval v Gorici, zadnja dva razreda na Reki, kjer mu je bil učitelj naš Trdina; pravoslovje je študiral v Zagrebu. Tu je izdal „Pesmice“ svojega rojaka Franceta Kosmača (1864). Služboval je v Gorici, Sežani, Buzetu, Trstu, nazadnje kot dvorni svetnik pri najvišjem sodišču na Dunaju. Povsod se je pokazal kot odličen jurist in odločen Slovan; bil je odkrit prijatelj ljudstva ter je užival povsod zaupanje in spoštovanje. Poleg strokovnih študij se je bavil tudi z leposlovjem. Bil je sotrudnik dijaške „Torbice“, Novic, Slov. glasnika, Slovanskega sveta, Jeranove in Zupanove Danice, Edinosti itd. Njegove izvorne pesmi preveva Noviški duh, posebno se mu je priljubila nibelunška kitica. Prevajal je iz slovanskih slovstev, iz laščine, angleščine in nemščine. Poskušal se je tudi z jezikoslovnimi vprašanji, večinoma z neugodnim uspehom. — Njegovemu spominu je posvetila „Edinost“ (št. 282, 290) daljša članka, ki nam slikata kremenit značaj in vztrajno delavnost pokojnika. (2)

R. Z.

Koncert „Glasbene matice“ v „Mestnem domu“. Letošnjo koncertno sezono „Glasb. matice“ so oznanili rdeči plakati s portretom slavnega violinskega virtuozu Kociana, kar je bila trdna garancija za najštevilnejši poset koncerta, napovedanega za torek, 21. oktobra. Nismo se zmotili — prostorov je zmanjkalo!

Koncert sam na sebi je bil umetniški praznik prve vrste. Po pravici zasluži ime „Kocianov večer“, zakaj ob tej priliki je daroval Kocian mnogobrojnemu občinstvu, kar more darovati le velik umetnik: samega sebe. To niso bili glasi iz gosli, to so bili živi vzdihli in šepeti, ki so se dvigali drug za drugim iz srede duše in padali zopet v sredo duš. Po večini nam je podal slovanske kompozicije in tudi lastno skladbo „Lullaby“ (Uspavanko), ki se je liki čudežna pravljica ovijala tisočerih src. Razpravljati o Kocianovi tehniki bi bilo banalno. Gotovo je, da stoji Kocian danes na višku svoje virtuoznosti in zdi se, da višje poti ni več. Hvalenost in navdušenost poslušalcev so mu izpričali gromoviti aplavzi, ki so ga še in še vabili v našo metropolo.

Gospa Pavla Lovšetova (Bole), ki so jo tudi obljubili rdeči plakati, nam je že nepogrešljiva znanka z „Matičnih“ koncertov. Topot si je izbrala peščico srčkanih pevskih točk in jih tudi prav tako srčkano odpela s svojim mehkim in vsem svežim sopranom. Nihče ni mislil, da je tam zunaj težka jesen, ko se je razlivala po dvorani pesem škrjanca v vsej pomladni sočnosti. Tudi „našega škrjančka“ je nagradilo občinstvo s toplimi aplavzi.

Gospod M. Eisner, koncertni pianist iz Prage, se nam je predstavil najprej kot izboren spremljevalec, v samostojnih točkah pa kot umetnik visoke tehnike. — Omeniti treba še domačega koncertnega pianista g. A. Trosta, ki je s svojo znano spretnostjo spremljal pevske točke gospe Lovšetove. — Vse priznanje ravnatelj g. Hubadu, ki je tako srečno priredil ta veliki glasbeni praznik!

—az—